Ao. 1857. Zaturdag

No. 137. 14 November.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1857.
13 Nov. Van het slavenkind *Julius*, geboren in 1857, zoon van *Keitij*, toebehoorende aan de weduwe A. P. F. Johanzoon geb. Böhm.
Van de slavin *Simica*, geboren in 1803, wier moedersnaam onbekend is, toebehoorende voor den vrijdom aan E. C. van Zetten.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Eerste afkondiging.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, *den* 13 *November* 1857.

(14285) Ten verzoeke van Anne Charlotte Kellman wed. Thomas Beazley, wordt van haar voorgenomen vertrek uit de kolonie aankondiging gedaan.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, *den* 13 *November* 1857.

Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:
Gottlieb Friedrich Schmid weduwenaar van Fredrika Leiss en
Christina Nehr weduwe van Gottfried Stängle.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. F. VAN AMSON.

Eerste Afkondiging.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich uit de stad en hare omstreken hebben verwijderd:

De slaaf *Johannis of Babij*, aankomende Joh. Barkhuizen.

De slaaf *Figaro*, aankomende Plant. *Harmonie.*

De slaaf *Adam*, aankomende minderj. J. R. A. Millar.

De slaaf *Abraham*, aankomende Abm. Fernandes.

De slavin *Marie*, aankomende J. C. Nassij.

Terwijl sedert 10. October jl. als afwezig zijn opgegeven:

De slaaf *Februarij*, aankomende pl. *Concordia*, in dienst van Alf. Elder.

De slavin *Sanna*, aankomende E. A. Halfhide.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1831 G. B. No. 1, vastgesteld.

Paramaribo, *den* 13 *November* 1857.

De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

Transporten.

(13812) Den 12 November 1857. S. Seelig aan J. M. Heijmans Echtgenoot van M. J. Fernandes, van het huis en Erf aan de *Zwartenhovenbrug straat* en uitkomende aan *Saramacca straat*; N. W. La F No. 5, O. W. La D No. 510.

Den 13den, Abm. W. Oppenheimer privé en qq. A. W. Oppenheimer en M. C. Lionarons aan M. L. Barnett en A. Barnett ieder voor *een zesde* aandeel in de plantaadje *Guineesche Vriendschap*, gelegen aan de rivier *Surinams* en de daaraan behoorende verlatene Plantaadjen *Klein la Jalousie* en *Zeldenrust* en den blooten grond *Fauquenburg*; de eerste gelegen aan de rivier *Suriname*, de tweede in de *Waijamoe kreek* en de laatste in de *boven Commewijne*.

Paramaribo, *den* 13 *November* 1857.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

Nieuwstijdingen.

Duitschland.

Ziehier nog eenige meldingswaardige bijzonderheden, betreffende de bijeenkomst der gekroonde hoofden te Stuttgardt, op het laatst der maand September.

"Den 27sten, dus schrijft men van daar, was het met den verjaardag des konings, in de stad eivol, de blijde gezigten der boeren en boerinnen, die bij de hitte van den dag niet schroomden uren te blijven staan, om wellig de keizers eens even te zien, waren aardig om gade te slaan. Alles liep bijeen op het slotplein voor het paleis, en werkelijk hadden de wachtenden gelegenheid de beide keizers te zien. Napoleon die in een gesloten rijtuig naar de kerk reed, waar men hem zeer gemakkelijk kon beglúren; Alexander die in een open kales, van de villa op het paleis kwam. In de groote witte zaal was het diner; deze zaal biedt weinig belangrijks; dit maal was ze geheel met bloemen versierd; negen marmeren kandelabres waren keurig gebeeldhouwd; ook het zilver op tafel was schoon. Keizer Napoleon kwam met de koningin van Wurtemberg, keizer Alexander met de koningin der Nederlanden, de kroonprins met de keizerin, de koning met de grootvorstin Olga, prins Frederik met de koningin van Griekenland en de prins van Hessen met de grootvorstin Helena, de zaal in. Aan tafel had Napoleon de eereplaats, regts de koningin, keizer Alexander de koningin der Nederlanden, de koning prinses Olga, de prins van Hessen en prinses Helena, links van hem de keizerin, de kroonprins de koningin van Griekenland, prins Frederik, prinses Marie. De leden van het corps diplomatiek zaten regt over de vorstelijke personen.

Het diner duurde niet lang, om de galavoorstelling in den schouwburg, waar de *Gipsij*, door mevr. Marlow en Pisscheck zeer goed werd uitgevoerd. Kücken dirigeerde het orkest en de decoratie was even als het geheel luisterrijk. De plaatsen werden tot voor *f* 100 per stuk in den avond gevraagd. De zaal was eivol. Door de beleefdheid van den intendant baron Gaal waren er voor de correspondenten der drukpers in de stalles plaatsen voorbehouden.

De koning kwam eerst alleen en werd warm toegejuicht. Nadat de rust was hersteld, zijn de overige hooge personen binnengekomen. De keizerin en de koningin van Griekenland zaten in het midden. Napoleon en de koningin der Nederlanden ter regter en Alexander met de koningin ter linkerzijde.

Deze gala voorstelling was zeker eenig in hare soort. Eene keizerin en 3 koninginnen, schitterende van diamanten, twee keizers, een koning, een aantal prinsen, een schitterend gevolg en bijna alles wat onder den adel en de burgerij rijk en aanzienlijk was, woonde de voorstelling bij.

Daags daarna had een groot landbouwfeest te Cannstadt plaats; de koning en de beide keizers hebben er zich, onder levendige toejuiching eener talrijke menigte, te paard vertoond. Zij gebruikten het ontbijt op de villa van den erfprins, waar de beide keizers afscheid van elkander namen. De keizer en de keizerin van Rusland hebben zich daarop met gevolg naar het paleis begeven om afscheid van den koning te nemen, waarop zij ten 4½ ure in ge-

gezelschap der grootvorstin Olga, van den kroonprins, den broeder des konings en de grootvorstin Helena naar het spoorwegstation vertrokken zijn.

In den morgen van den 29sten, ten 9 ure is keizer Napoleon vertrokken. Even als bij zijne aankomst stonden de soldaten langs zijn weg geschaard. De kroonprins en de prinsen Frederik en August deden hem uitgeleide tot het station.

De bijeenkomst van de keizers van Rusland en Oostenrijk, te Weimar, heeft slechts kort geduurd. De keizer van Oostenrijk begaf zich kort na zijne aankomst aldaar in Russische uniform naar het Belvedere, waar de keizer en de keizerin van Rusland hunnen intrek hadden genomen. Keizer Alexander, in Oostenrijksche uniform kwam hem op den trap te gemoet. Zij omarmden elkander op de hartelijkste wijze. Zij hadden vervolgens geruimen tijd onder vier oogen een onderhoud, en begaven zich naar de appartementen der keizerin, waar keizer Frans Jozeph aan HD. voorgesteld en op het minzaamst ontvangen werd. De goede verstandhouding schijnt tusschen de beide keizers volkomen hersteld te zijn. De groothertog van Weimar vergezelde den keizer van Oostenrijk bij dit bezoek.

Beide keizers, die den 1sten te Weimar aankwamen, begaven zich den 2den te zamen naar Dresden, over welke stad de keizer van Oostenrijk naar zijne staten terugkeerde. De czaar keerde echter des avonds te Weimar terug, om nog een paar dagen te blijven, dewijl zijn eenige dochtertje prinses Maria ongesteld geworden was. Het Russisch keizerpaar is den 6 Oct. over Potsdam en Warschau naar St. Petersburg teruggekeerd.

Op de reis van Straatsburg naar Stuttgardt heeft keizer Napoleon te Baden een bezoek aan het Badensche hof gebragt en daar een bezoek ontvangen van den prins van Pruissen die hem eenen vriendschappelijken brief van den koning, zijn broeder, overhandigde.

— Naar men uit Bern verneemt, zijn de aanbiedingen van onderscheidene Zwitsersche staf officieren, om dienst in het Indische leger te nemen, door den Engelschen gezant aldaar niet aangenomen. Zij hadden namelijk aangeboden, om voor rekening der regering eenige regimenten op te rigten, over welke zij het bevel zouden voeren.

— Ter gelegenheid van de reis des konings van Denemarken in Jutland, heeft de bevolking dier provincie, in hareblijken van gehechtheid aan den koning, ook ondubbelzinnige bewijzen aan den dag gelegd van anti Duitschen geest, die bij de tegenwoordige geschillen met de hertogdommen, nog al beteekenend zijn.

— Als een bewijs van de stemming, die in de Duitsche hertogdommen tegen Denemarken heerscht, kan het volgende dienen. Den 6den October werd de geboortedag des konings te Rendsburg op de gebruikelijke wijze door het garnizoen gevierd. Het publiek nam hier niet alleen geen deel aan, maar burgers, die het plein over moesten waar de troepen geschaard stonden, maakten met opzet een omweg of wachtten in een of ander huis het einde van de parade af.

Frankrijk.

Uit Parijs wordt het volgende gemeld:

Het is thans zoo goed als uitgemaakt, dat de Fransche regering door haren buitengewonen gevolmagtigde, den baron Gros, aan China den oorlog zal verklaren, en deze oorlogsverklaring zou zelfs den 30 October reeds plaats vinden. Dit sluit niet in, dat alsdan onmiddellijk de vijandelijkheden tegen het Hemelsche rijk een aanvang zullen nemen; integendeel blijkt uit de laatste berigten van de Fransche en Engelsche vlootvoogden, dat men de operatien gedurende dit jaar als geheel nutteloos moet beschouwen; als het eenige middel, dat een krachtdadig gevolg zou kunnen hebben, wordt eene expeditie naar het binnenland van het Hemelsche rijk beschouwd.

— De laatste stormen, gepaard met hevige regens, hebben in het zuiden des lands zeer vele verwoestingen aangerigt en overstroomingen veroorzaakt. Men vreest ook voor het verlies van menschenlevens.

Marseille is bij die gelegenheid het tooneel eener aandoenlijke gebeurtenis geweest. De straat Cannebière namelijk werd ten gevolge van de onophoudelijke stortregens als het ware in eene rivier herschapen, waarop de golven, bewogen door den storm, met woede voortgesweept werden. Eene vrouw, met een kind aan den arm, die straat willende overgaan, nam om haar kind voor verdrinken te behoeden, het op haren schouder en begaf zich te midden van het water, of liever van den vloed die eene verschrikkelijke hoogte had bereikt. Doch naauwelijks had zij eenige schreden voorwaarts gedaan of zij werd omvergeworpen. Een burger, die haar en haar kind alzoo had zien verdwijnen en beiden wilde redden, sprong hierop moediglijk in het water, zonder te overwegen, aan welk gevaar hij zich bloot stelde. Doch naauwelijks had ook hij eenige schreden voorwaarts gedaan, of hij werd almede door den stroom omvergeworpen, en de dood zou het lot dezer drie personen zijn geweest, indien daarop niet vijf mannen, die getuigen van het gebeurde waren geweest, toegeschoten waren om hen te redden. Om dit echter met eenig goed gevolg te beproeven, moesten zij elkander in het water stijf vast houden, en het mogt hun op deze wijze doch niet anders dan met de grootste inspanning gelukken de drie drenkelingen te redden.

— In de kunstwereld is thans volgens den *Moniteur des Connaissances Utiles* veel sprake van eene belangrijke uitvinding, die men aan eene dame, mevr. Reuvier Paillard, verschuldigd is. Het geldt namelijk de uitvinding van het middel om ivoor tot een vloeibaren toestand te brengen en het dan te bezigen tot het maken van afdrukken van bas reliefs en van beeldhouwwerk, en op de meest uitgebreide schaal. De bewerking is zeer eenvoudig. Men laat het vloeibaar ivoor in de holten loopen zonder eenige drukking of persing uit te oefenen; de vloeistof van zelf weder gesteld zijnde, heeft, met de meest mogelijke getrouwheid, de indrukken van het model overgenomen; men vindt tot zelfs de fijnste schakeringen van het model in den afdruk terug. Indien men onbekend is met deze nieuwe uitvinding, dan staat men stom van verbazing, bij het zien van ivoren platen, bas reliefs voorstellende, ten lengte van eene el en uit één stuk. Het gebeeldhouwde houtwerk van het koor in de *Notre Dame* te Parijs, is op die wijs in ivoor afgegoten.

De hervormingen door den bei van Tunis toegestaan zijn vervat in het volgende besluit: Er wordt volkomen veiligheid gewaarborgd aan al onze onderdanen, aan alle inwoners van onze staten, van welke godsdienst, nationaliteit of ras zij ook zijn mogen. Deze veiligheid wordt gewaarborgd voor hunne personen, goederen en eer. Op deze veiligheid kan alleen inbreuk worden gemaakt in bij de wet bepaalde gevallen, waarvan de kennisneming tot de bevoegdheid van den raad van den medjeles behoort. De oorzaak zal voorts aan onze goedkeuring worden onderworpen en wij zullen in dat geval of de tenuitvoerlegging van het vonnis, of eene wijziging van de uitgesproken straf of een nieuw instructie bevelen.

Al onze onderdanen zullen onderworpen worden aan de nu bestaande of later vast te stellen belastingen, in eene regtvaardige verhouding en welke de fortuin der bijzonder personen zij, zoodat de grooten niet betrijd zullen zijn van den *canun* uithoofde van hun verheven standpunt noch de geringen uithoofde van hun bekrompen middelen. De toepassing van dit artikel zal op eene ondubbelzinnige en juiste wijze geschieden. — De Muzelmannen en andere inwoners des lands zullen gelijk zijn voor de wet. — Onze Israëlitische onderdanen zullen niet gekweld worden om van godsdienst te veranderen, noch in de uitoefening van hunne eeredienst worden belemmerd. Hunne synagogen zullen geëerbiedigd en tegen beleediging beschermd worden. De staat van *Dhima* of bescherming waarin zij verkeeren, moet hun onze voorregten verzekeren, zoo als ik hun ook onze lasten moet opleggen. — Aangezien de armée een waarborg is voor de veiligheid van allen en de weldaad, die daardoor ontstaat het algemeen ten goede komt, zoo verklaren wij, dat wij geen soldaten zullen inlijven dan volgens een vasten regel en bij wijze van loting. De soldaat zal slechts voor een bepalden tijd dienen, op de wijze zoo als zal worden voorgeschreven in een militair wetboek. — In geval een Israëliet voor de crimineele regtbank teregt staat, zullen Israëlitische assessoren aan dit tribunaal toegevoegd worden. — Wij zullen eene regtbank van koophandel vestigen, zamengesteld uit een president, een griffier en onderscheidene leden gekozen onder de Muzelmannen en de onderdanen der bevriende mogendheden. Deze regtbank, die regt zal hebben te spreken in zaken van koophandel, zal in functie treden zoodra wij ons zullen verstaan hebben met de vreemde mogendheden, onze vrienden, over de wijze, waarop hunne onderdanen justiciabel zullen zijn voor deze jurisdictie. Alle deze onderdanen, Muzelmannen of anderen, zullen eveneens onderworpen zijn aan de reglee-

mohten van de gebruiken in dit land van kracht. Geen van hun zal in dit opzigt een voorregt boven den ander hebben. — Vrijheid van koophandel voor allen zonder eenig privilegie voor iemand. Het gouvernement drijft zelf geen handel hoegenaamd. De handel in het algemeen zal het voorwerp zijn van onze beschermende zorg en men zal alles vermijden, wat dien zou kunnen belemmeren. — Vreemdelingen die zich in onze staten vestigen, zullen daar alle soorten van industrie en alle bedrijven kunnen uitoefenen, op voorwaarde dat zij zich aan alle bestaande en toekomstige verordeningen zullen onderwerpen, zonder dat iemand boven een ander eenig privilegie zal hebben. Zij zullen in het genot van deze vrijheid komen, zoodra wij ons met hunne regeringen over de wijze van toepassing zullen hebben verstaan. — Vreemdelingen, onderdanen van verschillende regeringen, die zich in onze staten vestigen, zullen alle soorten van eigendommen mogen koopen, zoo als huizen, tuinen, landerijen, even als de inboorlingen des lands, op voorwaarde, dat zij zich zullen onderwerpen aan de bestaande of toekomstige reglementen. Ten hunne opzigte zal daarin geen het minste ververschil worden gemaakt.

Engeland.

De *Times* erkent dat de pogingen, om de bevolking in Indie tot het Chistendom te bekeeren, nog geene belangrijke resultaten opgeleverd hebben; doch het blad voegt er bij dat de pogingen der zendelingen ook eerst sedert eene eeuw dagteekenen, en eene eeuw beteekent niet veel in de geschiedenis van een volk. Men behoeft dus geenszins te wanhopen aan het zendelingswerk in Indie. Na de tegenwoordige crisis aldaar, zal het met nieuwen moed hervat worden, doch Engeland moet zijne godsdienst aan de Indische bevolking niet met geweld opdringen. Het moet alleen de wapenen der zedelijke overtuiging bezigen, en deze zullen meer dan alles afdoen.

—In den *Morning Advertiser* leest men het volgende omtrent het treurig lot van de *Central America*: De stoomboot der Vereenigde Staten *Central America*, kapitein Hendorn, bevracht naar New York, met de mails uit de havens van den stillen Oceaan, en aan boord hebbende 625 menschen, het scheepsvolk er in begrepen, als ook 2 millioen dollars, is den 12 September vergaan in het gezigt der Kaap Halteras. De stoomboot bezweek voor een verschrikkelijken orkaan op 150 mijlen afstand bewesten het eiland New Providence en de Amerikaansche kust. Er bestaat alle reden om te gelooven, dat dit schip sedert 9 Sept. krachtdadig worstelde tegen den storm, den 12den door eene windhoos omringd en verzwolgen is. Het schip had zes reddingsbooten, waarvan elke 50 menschen konde inhouden; er waren ook 5 of 600 reddingstoestellen of zwemgordels aan boord. De *Central Amerika* was niet verzekerd; het verlies van de Compagnie is 250,000 dollars. Een brief uit Norfolk zegt, dat de stoomboot ten 8 ure 's avonds verging. Vijftig passagiers zijn gered door een Noorweegsche bark en naar Hampton Road gebragt; 26 vrouwen waren drie uren vroeger door een brik gered. De officieren zijn allen verdronken, uitgezonderd de stuurman. De eerste machinist Ashby werd ook gered. Men schat dat er omtrent 500 menschen bij deze ramp het leven hebben verloren. Een der personen die gered zijn, schrijft uit Augusta den 18den September, dat een schrikkelijke zee alles verzwolg op het oogenblik dat men twee vuurpijlen had opgelaten, als teeken van nood. Vier honderd of 450 menschen waren alstoen in een oogenblik aan de genade der golven overgeleverd. » Wij hadden, zoo luidt het verhaal, allen zwemgordels en gelukkiglijk verminderde de storm. Wij gaven ons over aan de baren, zoo digt mogelijk bijeen zwemmende, en elkander aanmoedigende met de stem. Gedurende twee of drie uren ging alles goed, maar van lieverlede begonnen verscheidene van ons, hunne krachten te verliezen. De stemmen der aanmoedigingskreten werden zeldzamer. Ten 1 uur 's nachts (de schipbreuk had plaats ten 7 ure 's avonds), heerschte rondom ons eene doodsche stilte. De meeste waren verdronken. Ik alleen bleef nog zwemmen in den wijden, wijden Oceaan. Nog 200 mijlen was ik van land verwijderd. Ik zwom altijd voort; want ik meende in de verte stemmen te hooren. Een uur daarna scheen het mij toe dat er een schip nader kwam. Ik deed bovenmenschelijke pogingen om het al zwemmende te bereiken. Het was tijd; men nam mij ten eenemale uitgeput, aan boord. Het was een Noorweegsch vaartuig, gaande van Belisa (Honduras) naar Falmouth (Engeland). Ik vond op dit schip drie van mijne lotgenooten. Den anderen dag 's morgens telden wij er 49. Ik geloof dat dit alles is wat er werd gered.

Bij gelegenheid van het vergaan der *Central America*, somt het *Journal du Havre* de groote Amerikaansche stoombooten op, die in de laatste jaren vergaan zijn; zij zijn de volgende: De President, waarvan nooit iets gehoord is, ter waarde van 350,000 dollars; Columbia, 300,000 dollars; de Hambold, 500,000 dollars; de City of Glasgow, 200,000 dollars; de City of Philadelphia, 300,000 dollars; de Franklin, 480,000 dollars; de San Francisco, 300,000 dollars; de Arctic, 700,000 dollars; de Pacific, 680,000 dollars; de Tempest, 300,000 dollars; de Central America, 140,000 dollars. Totaal: 4,250,000 dollars, welk cijfer dubbel zoo groot is, als men er de waarde van de ladingen bijvoegt.

De correspondent van den *Times* te Bombay deelt eenige bijzonderheden mede betreffende den verderen loop der gebeurtenissen voor Delhi, welke niet van belang ontbloot zijn. » Van den 23sten tot den 30sten werden onze voorposten, zoo schrijft de correspondent, niet lastig gevallen, en daar op den 31sten het Mahommedaansche feest Buckree inviel, verwachtte men in het kamp dat op dien dag het lange stilzwijgen verbroken zoude worden. Onze spionnen uit Delhi hadden wel is waar berigt, dat tusschen de Hindoes en Mahommedanen onder de Cipayers eene soort van spanning heerschte, zoodat de eersten weigerden het Mahomedaansche feest mede te vieren, doch latere berigten meldden, dat de koning van Delhi door rijke beloften de wangunst der Hindoes bevredigd en hunne ijverzucht in slaap gewiegd had. In den morgen van den 31n was men derhalve niet verwonderd den vijand in twee sterke kolonnes uit de poorten van Cashmerje en Aimere te voorschijn te zien komen; een gedeelte van den vijand wendde zich naar Busay, aan het kanaal, en trachtte een bruggehoofd, dat wij in de lucht hadden doen springen, weder te herstellen; hetgeen echter, dank zij den sterken stroom, mislukte. Tevens werd van de wallen der stad tot den avond toe hevig gevuurd. Voor het aanbreken van den nacht vereenigde zich de van het kanaal terugkomende afdeeling met de andere; en er begon een algemeene aanval op onze buitenposten, welke dien geheelen nacht door, den geheelen dag en den geheelen nacht van den 1sten en een goed gedeelte van den morgen van den 2den voortduurde. Nimmer te voren had de vijand zulk een graad van vastberadenheid ontwikkeld. Gedekt door het vuur van verscheidene stukken veld artillerie en onder het luide geroep van » *Chalo Bhai* (voorwaarts broeders!) kwamen zij nader bij onze borstweringen dan ooit te voren, hoewel het hun aan moed ontbrak tot het laatste beslissende stormloopen. Toen de rebellen eindelijk tegen den middag aftrokken, lagen hunne dooden en gewonden op hoopen voor onze werken en lange rijen wagens waren het overige gedeelte van den dag bezig met hen naar de stad te vervoeren. Aan onze zijde sneuvelden een kapitein en negen man, terwijl 36 man gewond werden. Den 3den, 4den en 5den viel geen enkel schot. Den 6den en 7den werd de artillerie der rebbellen weder levendig. Den 10den openden zij eene nieuwe batterij buiten de muren der stad, waarvan het vuur het ons zoo lastig maakte, dat besloten werd die te nemen, hetgeen den 12n met een gering verlies plaats had. Volgens de *Roorkee Garnison Gazette* bestond het belegerings leger den 31sten Julij uit 6200 manschappen voor de dienst geschikt en 1060 gekwetsten en gewonden 340 zieken en gewonden had men weggebragt! In de 23 gevechten, die tot die dagteekening hadden plaats gehad, waren gedood 22 officieren en 296 manschappen, en gewond 72 officieren en 990 manschappen. Hoewel de insurgenten voor het geval dat Delhi genomen wordt, Kutub op den weg naar Muttra versterken, om derwaarts de wijk te kunnen nemen, geloof ik eerder dat zij, die de inname zullen overleven, over de rivier Jumma zullen vlugten. Beide wegen staan hun open, maar ik houd hun vlugt naar Rohilcund en Oude voor waarschijnlijker, en ongelukkigerwijze bestaat de schipbrug over de rivier nog, daar onze poging om dit verbindingsmiddel tusschen de stad en den anderen oever te vernielen, mislukt is."

Den wanhoopigen toestand van generaal Havelock, schrijft de *Times* correspondent

vooral toe aan het uitbreken van den opstand te Dinapore, dus aan de onbekwaamheid van generaal Lloyd, want daardoor was geheel Behar in opstand gekomen en in alle middelen van gemeenschap en troepenmarschen de grootste verwarring ontstaan. Overal langs de rivier zijn stations, die thans eene waakzame bescherming behoeven: Patna, Dinapore, Ghazupore, Benares, Mirzapore en Chunagur. Laatstgenoemde plaats, bij voorbeeld, is een versterkt fort, op een rotspunt gelegen, dat steil uit de rivier opstijgt en zoo het in handen van den vijand valt, veel schade kan berokkenen.

Omtrent Agra meldden de Engelsch Indische bladen, dat het zich staande houdt. Thans wordt berigt dat de muiters uit Neemuch en Nusserabad, welke die plaats een tijd lang bedreigden, in de rigting van Delhi zijn teruggetrokken en in den geheelen omtrek was geen vijand te zien. De muiters van Indore, die Gwalior bereikt hadden, waren naar men zeide naar Agra opgerukt. In weerwil hiervan was men voor de veiligheid van het fort niet beducht.

Te Madras verkeerde men sedert het verzet van het 8ste kavallerie regiment in groote ongerustheid. Patrouilles doorkruisten dag en nacht de straten. Het gouvernementsplein is door artillerie omgeven en ziet er uit als een legerkamp. Aan de zuidzijde van het fort, zijn in de rigting van de Muzelmansche voorstad mortieren geplaatst. Doch Madras is zoo wijd uiteen gebouwd, dat door die voorzorgsmaatregelen het gevoel van onzekerheid niet kan verdreven worden.

Britsch Guyana.

Te Demerary is aan het Hof van Politie eene zeer belangrijke statistiek van geboorte en overlijden aldaar, gedurende de eerste zes maanden dezes jaars, ingeleverd. Daaruit blijkt dat het cijfer der geboorte uiterst gering is, en gemiddeld slechts 12 op de 1000 zielen loopt, terwijl dit in Engeland, in verhouding tot de bevolking, 32 op elke 1000 zielen bedraagt.

Het aantal gedurende datzelfde tijdsverloop ingeschreven overlijden beloopt 3,961, waarvan echter 3,090 aan de cholera zijn bezweken. Wanneer men dat laatste getal, als eene uitzondering, van het geheele cijfer aftrekt, dan wijst de gewone sterfte 871 personen aan gedurende de zes maanden; dus gemiddeld 14 op de 1000 inwoners.

De *Royal Gazette* noemt dit laatste een belangrijk feit, om als bewijs te verstrekken, dat het klimaat niet zoo ongezond is als men het soms wil doen voorkomen; — de sterfte in Engeland bedraagt niet minder dan 23 op elke 1000 zielen, terwijl zij in eenige andere landen nog veel hooger is.

— Van de commissie die naar de gouddistrikten vertrokken is, heeft men niets meer vernomen. Het Venezolaansch gouvernement had aan de overheidspersonen in het kanton Upata bevelen gezonden om haar den doortogt te beletten, naar dien daartoe van den Gouverneur der provincie geen voorafgaand verlof was gevraagd. Er is thans ook eene Fransche expeditie naar die distrikten vertrokken; wat haar lot zal zijn, weet men nog niet.

— Van den onlangs naar Engeland vertrokken gouverneur Wodehouse en echtgenoot, zijn twee antwoorden ontvangen waarbij zij, den stedelijken raad en de onderteekenaren der bekende aan HHE. gerigte adressen, hunnen innigen dank betuigen voor de daarin uitgedrukte gevoelens van achting en gehechtheid, waardoor de pijnlijke indruk, die de hun, bij het verlaten der kolonie, door het gepeupel aangedane beleediging, bij hen had achtergelaten, geheel is uitgewischt.

Burgerlijke Stand.

Van den 6den tot 12den October 1857, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 6den, Jacobus Goor, Echtg. van Miemie Heeze, 34 j. Den 7den, Dina Lucretia Zuidwolde, 8 j. en 5 m. Den 8sten, Johanna Charlotte, d. van Willem Jacob Scipio de Kanter en van Johanna Charlotte de Haff, 1 dag. Idem, Hendrik Julifian Goede, 53 j. Den 9den, Richard Adneij, Echtg. van Cœlestina Elizabeth Margaretha Ednij, 47 j. Den 10n., Maria Francina Sichem, 11 m. Idem, Julius Theodor van der Klip, 4 m. Den 11, Salomon Haeren, 50 j. Idem, Christiaan Rudolph van Eijck, 42 j. en 4 m. Idem, Johanna Margaretha Christina Wagner, wed. van Willem Leonard van Soest, 38 j. Idem, Johanna Elisabeth Louis, 28 jaren. Den 12den, Martha Vigor, 40 j. Idem, Gerrit Jonkman, 43 j. Korp. bij het Batt. Jagers No. 27.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Amsterdam, kapt. A. H. Wehdemeijer, adres bij H. C. Levij & H. Degenhard.

Louisa Christina, kapt. Ten Harmsen, adres bij J. H. Zaal.

Stad Stavoren, kapt. Hoekstra, adres bij M. M. Curiel.

Amicitia, kapt. Wijgers, adres bij Gisius en Co.

Texel, kapt. Hubert, adres bij Gisius & Co.

Willem en Carel, kapt. N. D. Steenveld, adres bij H. Degenhard.

Martina Adriana, kapt. L. van 't Hoff, adres bij F. P. Bouguenon.

Compagnie, kapt. Kuijper, adres bij Gisius & Co.

Johanna Christina, kapt. J. A. de Lang, adres bij J. H. Zaal.

Eliza, kapt. Visser, adres bij J. M. Polak.

ADVERTENTIEN.

Gedrukt bij **J. C. MULLER Az.**

Het Abonnement is per jaar *f* 20.—
voor zes maanden „ 11.—
drie „ 6.—
Voor elk afzonderlijk nommer der Courant „ — 25.
De prijs der Advertentien is per regel „ — 25.